

Olleke Bolleke Dood

(Hickory Dickory Dead)

Komische thriller in twee bedrijven

door

CRAIG SODARO

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OLLEKE BOLLEKE DOOD - HICKORY DICKORY DEAD** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CRAIG SODARO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2006 Pioneer Drama Service, Inc.
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Personages:

RITA TAMMINGA - achter in de dertig; zus van Conny, eigenares van een tearoom, zorgt nog steeds voor hun vader; is geïnteresseerd in het paranormale, New Age en biologisch voedsel; zou graag alle familiewonden willen genezen.

CONNIE GERRITSEN - veertiger; zegt dat ze als telefoniste bij de politie werkt; is kwaad op haar vader omdat hij jaren geleden tegen haar huwelijk met een liedjesschrijver was (nu is ze gescheiden en kan het niet uitstaan dat haar vader gelijk had).

ELSIE MAASSEN - achter in de vijftig; mede-eigenares van Hotel Olleke Bolleke; ongevoelig, vooral waar het haar broer Henk, het slachtoffer, betreft.

KAREL KUPPENS - vijftiger; autodealer; loopt met stok, maar is opgewekt van aard en houdt zielsveel van zijn vrouw Kiki.

NICO GRIM - achter in de twintig; was plotseling succesvol als schrijver en zijn griezelromans staan nu herhaaldelijk in de bestsellerlijsten (helaas is hij in werkelijkheid voor alles bang).

KIKI KUPPENS - veertiger; vrouw van Karel, type “te blond, te bruin, te goud”; geniet van haar slechte smaak, overdreven gebaren en luide uitbarstingen; haar enige hobby is breien.

EDGAR HILLE - achter in de zestig; deftig, welbespraakt en met een “kakkerig” accent; heeft een gevoel voor humor heeft waar de anderen zelden waardering voor kunnen opbrengen.

SARA DEEN - achter in de twintig; eenzame “angry young woman” die niets over haar verleden wil loslaten.

Synopsis van de scènes

EERSTE BEDRIJF

1e scène: een winterse avond in november.

2e scène: een paar minuten later.

3e scène: een half uur later.

TWEEDE BEDRIJF

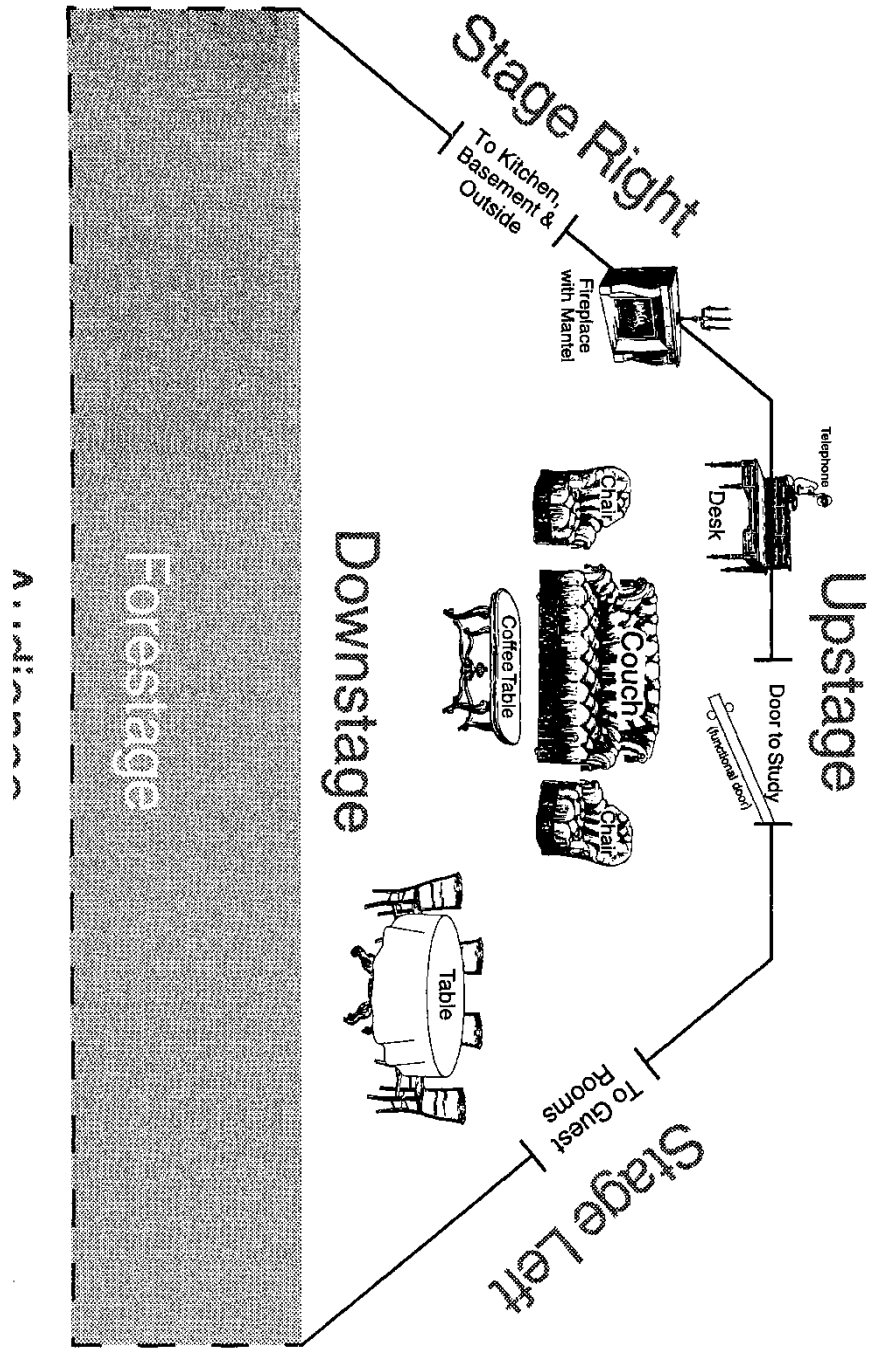
1e scène: volgt direct op de vorige scène.

2e scène: 10 minuten later diezelfde avond.

Decor

Het verhaal speelt zich af in de huidige tijd in de ontmoetingsruimte van Hotel Olleke Bolleke. Dit hotel staat ergens op het platteland in het Heel Hoge Noorden, een afgelegen streek waar het flink kan vriezen en sneeuwen. Rechts is een doorgang die naar buiten, de keuken, eetzaal en kelder van het pand leidt. Links is een doorgang die naar de kamers van de gasten leidt. Middenachter is een deur waardoor men naar een kantoor gaat. In het midden staat een bank, geflankeerd door fauteuils en ervoor een salontafel waarop minstens één tijdschrift ligt. Rechts bevindt zich de open haard met schoorsteenmantel, het vuur brandt constant. Er staan een klok en ten minste drie kandelaars op de schoorsteenmantel. Rechtsachter vlak bij de deur naar het kantoor staat een klein bureautje met een telefoon en een hotelregister. Links staat een ronde tafel met vier stoelen. Over de tafel een tafelkleed dat tot op de grond reikt. Als een raam gewenst is, kan die linksachter zijn, maar de gordijnen dienen gesloten te zijn. Het decor moet rustiek zijn met eventueel jachttrofeeën, vis- of jachtgerei, landschappen aan wand en zo voort.

Set Design

EERSTE BEDRIJF

1e scène

(ALS HET DOEK OPGAAT is de deur naar het kantoor middenachter dicht. Het toneel is leeg op RITA na, die op de bank zit. Ze is kennelijk zojuist aangekomen, want ze heeft haar jas nog aan en houdt haar handtas vast, terwijl haar koffer vlakbij staat. In haar zenuwen zoekt ze in haar tasje naar lippenbalsem, smeert wat op en stopt het dan weer weg waarna ze een tijdschrift pakt en daar ongeïnteresseerd in gaat bladeren. GELUIDSEFFECT: De KLOK slaat ZES. RITA staat op bij de eerste klokslag, loopt nerveus naar links, dan naar achteren naar de deur van het kantoor waar ze naar de deurknop grijpt. Op dat moment komt CONNY rechts op met een koffer terwijl haar jas onder de sneeuw zit.)

CONNY: Jij weet het wel uit te zoeken!

RITA: *(Draait zich om naar CONNY, zenuwachtig, gejaagd.)* Sorry... ik... ik had niet geluisterd, weet je... naar het weerbericht. Gewoonlijk sneeuwt het niet... niet zo vroeg tenminste.

CONNY: Het sneeuwt hier altijd zo vroeg in het jaar, potjandorie. Het houdt hier gewoon niet op met sneeuwen!

RITA: We...we zouden ook... nou ja, verderop naar het zuiden zijn ook hotels. Ik wou eigenlijk toch al nooit... hierheen komen.

CONNY: *(Met een lach.)* Geeft het je de bibbers? Nee, nee, mop, dit is prima. Ik heb sinds ik die naam hoorde altijd al eens in Hotel Olleke Bolleke willen logeren. Het doet me denken aan onze kindertijd. Olleke bolleke, rebusolleke, olleke bolleke, knol!

RITA: Dat zei Mam altijd op voor ons.

CONNY: Ja, zodra ze ons kon laten ophouden met vechten.

RITA: Ik kan me niet herinneren dat we zo veel vochten.

CONNY: Dat komt omdat jij altijd verloor. *(RITA reageert hier niet op.)* O, kom nou, mop! We zijn nu volwassen. Al bijna oud. Zullen we het verleden laten rusten? Zand erover. *(Omhelst RITA, die de omhelzing aarzelend beantwoordt.)* Joh, je bent zo gespannen als een trapezeartiest zonder vangnet!

RITA: Ik... ik ben nog aan het ontdooien.

CONNY: Zal ik je eens iets zeggen? Je ziet er goed uit! Je ziet er echt goed uit.

RITA: En... en jij ook, Conny.

CONNY: O, ik zie er niet uit, dat weet je best. Maar evengoed bedankt. Jij bent altijd royaal met complimentjes geweest.

RITA: Ik meen het. Je ziet er heel... levendig uit.

CONNYY: Nou ja, ik ben levend! Waarom zou ik er dan niet levendig uitzien?

RITA: Het bevalt je zeker goed in de grote stad.

CONNYY: Er is altijd iets te doen in Bosstede. Je moet echt eens een keer komen.

RITA: Dat weet ik, maar—

CONNYY: Nee! Ik meen het! We zouden het hartstikke gezellig hebben! We zouden een historische wandeling kunnen maken en alle bezienswaardigheden bekijken... zelfs de oude plees! En we hebben ongelooflijk goede restaurants. Weet je wat nieuw is de laatste jaren?

RITA: Nee, ik—

CONNYY: Wilde zwijnen kijken.

RITA: Echt?

CONNYY: Ze garanderen dat je er een ziet in het park. Als je tenminste 50 euro betaalt voor een ritje met een jeep. Voor 25 euro zie je er misschien een.

RITA: Nou, het lijkt me enig om te komen.

CONNYY: Dat zeg je altijd.

RITA: Dat weet ik wel. Maar om thuis de boel draaiende te houden...

CONNYY: O, is vader weer recalcitrant?

RITA: Niet echt.

CONNYY: Je had weg moeten gaan toen het nog kon, Rita. Je had niet in Duttendal hoeven te blijven, vastgeketend aan die aftakelende oude knar.

RITA: Dat weet ik ook wel.

CONNYY: Mij hield niemand tegen.

RITA: Nou, ik denk niet dat Vader opgetogen was toen jij vertrok.

CONNYY: Hij had me niet zoveel in de weg moeten leggen. Dat weet je best.

RITA: Hij wilde alleen maar het beste voor je.

CONNYY: Ik was 23, potjandorie! Ik wist zelf wel wat het beste voor me was!

RITA: Je moet toch toegeven... dat Ivan niet echt... nou ja, hij had—

CONNYY: Wat had hij?

RITA: Hij had geen echte baan.

CONNYY: Dat had hij wel! Hij was liedjesschrijver, weet je nog?

RITA: Dat weet ik, maar hij had nog nooit iets verkocht...

CONNYY: Vergeten we die jingle voor Tata Tandpasta soms?

RITA: Dat werd uit de markt genomen.

CONNYY: En de muziek die hij schreef voor de musical die van “De Laatste der Mohikanen” werd gemaakt?

RITA: Die stopte al voor de première.

CONNYY: Potverdorie, Rita! Jij en vadertjelief zagen het feit dat Ivan talent had totaal over het hoofd en dat we allemaal zo onze hoop en dromen hadden voor de toekomst.

RITA: Hoe is het nu met Ivan?

CONNYY: Goed, denk ik. Ik kwam hem drie weken terug nog tegen.

RITA: Maakt hij nog steeds liedjes?

CONNYY: Nee, hij verkoopt worst bij de Hema.

RITA: Hoe vindt hij dat?

CONNYY: Vreselijk, maar hij zei dat zijn nieuwe vrouw hem verlaat als hij niet elke week een loonzakje thuisbrengt. Bij wijze van spreken dan. En jij?

RITA: En ik?

CONNYY: Breng jij nog elke week een loonzakje thuis?

RITA: Natuurlijk.

CONNYY: De tearoom loopt goed?

RITA: Ja. En ik heb iets voor je meegenomen. (*Grabbelt in haar handtas.*)

CONNYY: Waar is iedereen eigenlijk?

RITA: (*Geeft CONNYY een pakje.*) Alsjeblieft.

CONNYY: Karamel thee.

RITA: Is dat nog steeds je lievelingsthee?

CONNYY: O ja. Ik drink het wanneer ik maar kan.

RITA: Mijn klanten zeggen dat het de lekkerste is die ze ooit geproefd hebben.

CONNYY: Bedankt, mop. Ik heb vertrouwen in hun goede smaak. Ik neem aan dat thee nog steeds in is.

RITA: Er is de laatste tijd zoveel positiefs over in de media gezegd en geschreven dat ik bijna niet aan de vraag kan voldoen.

CONNYY: Goed van je! En je bakt ook nog steeds je eigen broodjes en taartjes?

RITA: Nee, ik heb Pierre in dienst genomen—Pierre Montagne—om te bakken. Het werd me gewoon te veel alles zelf te doen.

CONNYY: Pierre, hè? Jij en Pierre bakken na sluitingstijd zeker ook zoete broodjes?

RITA: O, Conny! Zoiets zeg je toch niet, ik bedoel...verbeeld je.

CONNYY: Verbeeld je wat? Jullie zijn de hele dag in die tearoom met zijn tweetjes... allebei sloven jullie je uit met hete theepotten of wat dan ook... daar moet gewoon iets van komen, toch?

RITA: Pierre heeft een vrouw en vier kinderen. Het is een heel aardige man. Bovendien zegt mijn horoscoop dat ik moet wachten met liefde tot na Nieuwjaar.

CONNYY: Lees je die nog steeds?

RITA: Natuurlijk.! Ik zou niet weten wat ik moest doen als... nou ja...

CONNY: Je hebt geen astroloog nodig om beslissingen te nemen. Ik heb nog nooit van mijn leven mijn horoscoop gelezen.

RITA: Misschien als je dat wel had—

CONNY: *(Kijkt rond.)* Hallo! Hallo! Is hier iemand?!

RITA: Conny, ik moet je echt vertellen waarom ik je gevraagd heb hier dit weekend heen te komen.

CONNY: Hallo? Meneer Maassen? Is hier iemand?

RITA: Conny?

CONNY: Hoelang zit je hier al?

RITA: Nog maar een kwartier.

CONNY: En je hebt niemand gezien? *(RITA schudt haar hoofd.)* Vanaf drie uur kun je hier inchecken! Er moet iemand zijn! *(Loopt naar links.)* Daar inchecken. *(Gebaart met een hoofdbeweging naar het kantoor, gaat dan roepend links af.)* Hallo! Is daar iemand? *(RITA gaat middenachter af. Even later gilt zij bloedstollend en komt wankelend weer op, waarna ze op de grond valt voor de open haard. CONNY komt haastig links weer op.)* Rita? Wat was dat?

RITA: O, Conny... *(Kijkt achterom naar de kantoordeur.)*

CONNY: *(Gaat middenachter af en komt even later weer op. Ze helpt RITA op de bank.)* Het... het komt wel goed.

RITA: Wie... wie is hij?

CONNY: Weet ik niet.

RITA: Is hij...

CONNY: Ik denk het wel. Ik bedoel, hij ademt niet meer.

RITA: O, Conny, hij ziet er zo... afschuwelijk uit.

CONNY: Denk er maar niet meer aan.

RITA: Hij had een hartaanval, hè?

CONNY: Dat... dat weet ik niet. Er ligt een koffiebeker op het vloei­blad. Er zat nog een beetje koffie in, maar dat rook niet erg naar koffie.

RITA: Hoe bedoel je?

CONNY: Het is gewoon.. eigenaardig... dat is alles, zoals die blauwe lippen en dat schuim om zijn mond.

RITA: O, hou op!

CONNY: Ik moet de politie bellen. *(Loopt naar het bureau en pakt de hoorn.)* Niet met deze telefoon! De lijn is dood.

RITA: Ik heb een mobiele telefoon. *(Haalt een mobieltje uit haar zak en geeft het aan CONNY.)*

CONNY: *(Probeert te bellen.)* Geen signaal.

RITA: Had ik kunnen weten... in het Heel Hoge Noorden...

CONNY: Dit is overal kilometers ver vandaan!

ELSIE: *(Komt rechts op met een stapel handdoeken.)* Natuurlijk is hier

geen signaal. En zo willen we het houden ook! Hoe lang zitten jullie hier al met je jas aan?

CONNY: Niet lang, maar—

ELSIE: U had een schreeuw moeten geven. Ik hoor niet zo veel als die stomme droger beneden draait. Die maakt lawaai als een locomotief!

CONNY: Kijk, mevrouw—

ELSIE: Maassen. Elsie Maassen. Als de baas er niet is ben ik de baas.

CONNY: Weet u dat er iemand in het kantoor is?

ELSIE: Dat zal Henk wel zijn. Die zit daar altijd. Daar verstopt hij zich. (*Richting kantoor.*) Nietwaar, Henk? Henk! Wat ben je daar in hemelsnaam aan het doen als— (*Gaat middenachter af; komt even later terug, stomverbaasd.*) Wat hebben jullie met hem gedaan?!

RITA: Niets!

CONNY: We... we hebben hem alleen maar zo gevonden daar.

RITA: Is hij... dood?

ELSIE: Hij is dood, morsdood.

RITA: Wat is er met hem gebeurd? Wat kan er gebeurd zijn?

ELSIE: (*Snauwt, bitter.*) Dat zou ik ook willen weten. Vertel op!

RITA: Maar ik... ik heb niet...

CONNY: We zaten hier te wachten tot iemand ons incheckte.

ELSIE: Dat heb ik al gezegd. Ik was beneden met de was bezig.

CONNY: Nou, we zaten hier gewoon—

ELSIE: Allebei?

CONNY: Ja, allebei! En tenslotte besloten we naar iemand op zoek te gaan.

RITA: En toen ging ik daar naar binnen.

KAREL: (*Komt links op, gapend. Leunt op een stok die hij steeds gebruikt.*) Kan een vent geen dutje doen zonder dat iemand begint te gillen? Ik verrek van de pijn in de knie!

ELSIE: Sorry, Karel.

CONNY: Er is iets gebeurd.

KAREL: Wat is er gebeurd?

CONNY: Een ongeluk.

KAREL: Waar hebben jullie het over?

ELSIE: Er is iets met Henk gebeurd.

KAREL: Wat? Waar is hij? Is alles goed met hem? (*Kijkt strak naar ELSIE, loopt dan naar het kantoor en gaat middenachter af. Komt even later hoofdschuddend weer op.*) O, Elsie! O, die... arme Henk. Arme Henk!

ELSIE: Hij heeft zeker een hartaanval gehad.

KAREL: Henk was zo fit als een hoentje, dat weet je toch.

ELSIE: Ik weet het. Die man kon heen en terug naar Gouwedam rennen

zonder in ademnood te raken.

KAREL: Waar is Kiki? Heb je haar gezien?

CONNY: Wie is Kiki?

ELSIE: Karels vrouw.

KAREL: Ze was in de kamer toen ik in slaap viel, maar ik weet niet waar ze heen gegaan is—

RITA: En als meneer Maassen vermoord is—

KAREL: Vermoord! Ach, nee! Nee, hij kan niet vermoord zijn. Toch?

ELSIE: Het was een natuurlijke dood. Dat moet zo zijn! Wie zou Henk nu iets willen aandoen?

KAREL: Kiki! Kiki! Kom op, schat, waar ben je? (*GELUIDSEFFECT: een luide klap middenachter. RITA springt van schrik overeind.*)

ELSIE: Wat was dat?

RITA: De geest roerde zich!

CONNY: Rita, je hebt een schok gehad.

RITA: Zijn geest roerde zich!

ELSIE: Is daar iemand? (*Gaat middenachter af met CONNY.*)

KAREL: Kiki? Ben jij dat, snoepie? (*Gaat links af op het moment dat CONNY en ELSIE met NICO middenachter opkomen. NICO heeft een notitieboekje en potlood bij zich.*)

ELSIE: U heeft een en ander uit te leggen, meneer Grim!

NICO: (*Doodsbenauwd.*) Ik kan het niet uitleggen, juffrouw Maassen!

CONNY: Toen Rita en ik dat kantoor binnenliepen was jij er niet.

NICO: Ik... ik... ik had me verstopt!

KAREL: (*Komt links op, nerveus.*) Geen Kiki te bekennen!

ELSIE: Heb je haar ook van kant gemaakt?

NICO: Nee! Helemaal niet! Ik heb niemand van kant gemaakt!

CONNY: Hoe kwam je in dat kantoor zonder dat wij je zagen?

NICO: Ik... ik wil een advocaat!

KAREL: (*Woedend, zwaait met zijn stok.*) Als je Kiki iets hebt aangedaan, heb je geen advocaat nodig... alleen een begrafenisondernemer!

NICO: Ik heb niets gedaan! Jullie moeten me geloven!

CONNY: Hoor eens... laten we allemaal even bedaren.

KAREL: Ben je gek? Bedaren? Ik bel de politie! (*Loopt naar de telefoon en pakt de hoorn.*)

CONNY: De lijn is dood.

ELSIE: Dat komt vast door die vreselijke storm. Dat gebeurt wel vaker.

CONNY: Juist. Dus kunnen we beter gewoon wat kalmeren en ons als volwassenen gedragen. Ten eerste moeten we weten wie we allemaal zijn.

ELSIE: Dit is Nico Grim.

RITA: De schrijver?

KAREL: Al die ziekelijke, debiele verhalen.

NICO: Het is niet ziekelijk... of debiel. Het zijn spannende bovennatuurlijke verhalen!

KAREL: Je hebt een heleboel verwrongen ideeën, Grim!

RITA: Ik heb erg genoten van "Donkere Kant der Maan".

NICO: O ja?

RITA: Ik had uiteindelijk medelijden met de vampier.

NICO: Ik... ik hoopte dat mijn lezers dat zouden hebben.

KAREL: Medelijden met een vampier! Je bent niet goed snik!

CONNY: Kijk, meneer... Kuppens, zo heet u toch?

KAREL: Karel Kuppens, "Kuppens Tweedehands Auto's... ze rijden of u krijgt uw geld terug!"

ELSIE: Meneer Kuppens en zijn vrouw zijn vaste gasten in het hotel.

CONNY: Aangenaam. Ik ben Conny Gerritsen en dit is Rita Tamminga, mijn zus. We hebben een minifamilieëunie, nietwaar, Rita? (*RITA knikt.*) We wilden gewoon even weg van alles.

KAREL: Daarom komt iedereen hier!

NICO: Maar het schijnt dat, wat het ook is, het ons gevolgd heeft naar hier! (*Kijkt achterom naar de deur van het kantoor.*)

KAREL: Kijk, Grim, misschien moest je ons maar vertellen wat je in dat kantoor deed.

CONNY: En hoe je daar kwam zonder dat een van ons het zag.

ELSIE: Niet door het raam, dat is zeker. Dan zou er overal sneeuw op het tapijt hebben gelegen.

NICO: Ik ben niet door het raam geklommen. Ik ging door die deur. (*Wijst naar de deur.*)

CONNY: Maar dan was je daar de hele tijd.

RITA: Waarom zei je niets?

NICO: Dat...dat... kon ik niet!

KAREL: Hoe bedoel je dat je dat niet kon?

NICO: Ik... ik was mijn stem... kwijt.

KAREL: Wat ben je nu voor een schlemiel? Niet alleen ziek en debiel, maar nog een angsthaas bovendien!

NICO: Ik... ik ben niet... (*Houdt zijn handen tegen zijn keel alsof hij niet praten kan.*)

RITA: Hij moet wat drinken, juffrouw Maassen. (*ELSIE gaat boos rechts af.*)

CONNY: Dus, meneer Grim, je bent een tijdje terug het kantoor ingegaan. (*NICO loopt naar de klok en wijst naar 5 u 30.*) Half zes?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto